

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Czippán Csilla ügyvéd által képviselt felperesnek az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-dunántúli Regionális Főigazgatósága jogutódja, a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Somogy Megyei Bíróságon 5.K.20.963/2010. számon indított és ugyanezen bíróság 2010. szeptember 28-án kelt 5.K.20.963/2010/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 5.K.20.963/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság bevallások utólagos ellenőrzését végezte a felperesnél, amelyet a felperes által biztosított ügyvezetői irodai helyiségben a helyszínen folytatott. Az adóhatóság a felperest ismételt hiányzó további iratok csatolására szólította fel. A felhívás szerint az iratokat az adóhatóság hivatalos helyiségében kellett átadni. Ezzel ellentétben a felperes a további iratokat a helyszínen bocsátotta a revizorok rendelkezésére. A 2009. július 28-ai, majd 2009. szeptember 21-ei, illetve 2009. október 21-ei felhívást követően a felperes 2009. november 10-én iratokat adott át. Miután a felperes ügyvezetőjének irodájára szüksége volt, az ellenőrzés végzésére a felső emeleti irattári helyiséget biztosította. 2009. november 16-án a felperes ügyvezetője tájékoztatta a megjelent revizort a költözésre, megmutatta az új helyiséget, ahol a kért iratokat is elhelyezték. A revizor az új helyiségben az asztalokon elhelyezett iratokat nem vette, és nem tekintette át.

Az első fokú adóhatóság 2009. november 23-án a felperest ellenőrzés akadályoztatása miatt 200.000 Ft mulasztási bírsággal sújtotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2010. január 14-én a mulasztási bírság összegét 100.000 Ft-ra szállította le megállapítva, hogy a felperes a tőle kért iratokat nem adta át.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A megyei bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletét az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 172. § (1) bekezdés 1) pontjára alapozta, és megállapította, hogy a felperes ugyan a felszólításban foglaltaktól eltérően, de a korábbi gyakorlatnak megfelelően saját székhelyén bocsátotta rendelkezésre a kért iratokat. Az alperes azonban nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének akkor, amikor nem vizsgálta meg, hogy 2009. november 16-án a felperes az iratokat mennyiben pótolta, azok a helyszínen megtalálhatók voltak-e, lehetőséget adtak-e az adóellenőrzés folytatásához. Ezért az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az új eljárásra előírta annak tisztázását, hogy a felperes a helyszínen milyen iratokat bocsátott rendelkezésre.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes az Art. 94. § (1) bekezdésében, 95. § (3) bekezdésében, 97. § (4) és (6) bekezdéseiben, a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében, 339. § (1) bekezdésében és 339/B. §-ában foglaltakkal. Kifejtette, hogy a felperes a felszólításnak nem tett eleget, mert az adóhatóság hivatali helyiségében a kért iratokat nem adta át. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek 2010. november 10-éig lett volna lehetősége a kért iratok átadására. A mulasztás megtörténtét illetően annak nincs már jelentősége, hogy a felperes pótlólag eleget tett-e iratátadási kötelezettségének.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 172. § (1) bekezdés 1) pontja szerint a magánszemély adózó a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel 200.000 Ft-ig, más adózó 500.000 Ft-ig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha az ellenőrzést az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza. Az Art. 172. § (21) bekezdése értelmében a mulasztási bírság kiszabásánál az eset összes körülményét mérlegelni kell. Így az adózó jogellenes magatartásának, tevékenységének vagy mulasztásának súlyát, gyakoriságát, azt, hogy az adózó, illetve intézkedő képviselője az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján az adóhatóság a mulasztás súlyához igazodó, az adózási eljárás érdeksérelmével arányos bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

A fent idézett törvényes szankció alkalmazásának feltételei körében a megyei bíróság helyesen vizsgálta azt, hogy a felperes a szankció kiszabását megelőzően milyen súlyú mulasztást követett el. A felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel ellentétben a szankció alkalmazásához nem elégséges önmagában annak a körülménynek a megállapítása, hogy a felperes a felszólító levelekben adott határidőn belül a kért iratokat nem adta át. A megyei bíróság által megállapított tényállásból kitűnik, hogy a felperes további iratokat bocsátott a revizor rendelkezésére, aki azokat nem vizsgálta meg. Ezért a megyei bíróság jogszerűen járt el, amikor az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperest a fenti körülmény tisztázására kötelezte. A mulasztás vonatkozásában nincs jelentősége a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Art. 94. § (1) bekezdés, 95. § (3) bekezdés szabályainak.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a jogerős ítéletben kifejtett jogi álláspontot a tekintetben, hogy az adóhatóság a szankció kiszabásakor megsértette az Art. 97. § (4), (6) bekezdéseiben foglaltakat. A megyei bíróság eljárása és ítélete a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében, 339. § (1) bekezdésében és a 339/B. §-ában előírt eljárási szabályoknak megfelelt.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. június 16.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró